

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 213/2010-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., K. Š. B. K., M. T., K., a M. M., K., zastúpených advokátom P. H., K., ktorou namietali porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 46 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 17 C/41/04 z 2. júna 2009 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Co/277/09 z 21. januára 2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B., Š. B., M. T. a M. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 26. marca 2010 doručené podanie J. B., K., Š. B., K., M. T., K., a M. M., K. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom P. H., K., označené ako „. B. a spol. K. vs. K. úrad životného

prostredia o náhradu škody sťažnosť pre porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v konaní vedenom pod sp. zn.: 17 C 4 / 04 na OS Košice I“, ktorou namietali porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 46 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 17 C /41/04 z 2. júna 2009 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Co/277/09 z 21. januára 2010.

K sťažnosti boli síce priložené splnomocnenia, ktoré sa však zjavne týkajú inej veci, pričom v nich nie je uvedené, že sa udeľujú na zastupovanie pred ústavným súdom. Okrem toho k sťažnosti nebola pripojená kópia právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, ktorým malo dôjsť k porušeniu základného práva na súdnu ochranu sťažovateľov. V sťažnosti sťažovatelia namietajú porušenie svojho práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, avšak z obsahu sťažnosti nemožno posúdiť, či sťažovatelia vyčerpali všetky právne prostriedky, ktoré im zákon na ochranu ich základných práv a slobôd účinne poskytuje.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, zjavne neopodstatnené návrhy, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť sťažovateľov nemá zákonom predpísané náležitosti, pretože k sťažnosti nie je pripojené splnomocnenie, ktoré by preukazovalo, že advokát JUDr. Ing. P. H. je oprávnený zastupovať sťažovateľov v konaní pred ústavným

súdom. Každý zo sťažovateľov udelil advokátovi JUDr. Ing. P. H. osobitnú plnú moc, pričom vo všetkých prípadoch ide o tzv. všeobecnú plnú moc, ktorá obsahuje identický text, z ktorého vyplýva, že ide o „udelenie všeobecnej plnej moci k podávaniu návrhov a odvolaní súdom, úradom, orgánom, organizáciám, exekútorom, dlžníkom, proti stranám a odporcom, k zastupovaniu na súdoch aj v trestných veciach, úradoch, orgánoch, organizáciách a u exekútorov a k jednaniu s úradmi, orgánmi, notármi, organizáciami, exekútormi, zmluvnými partnermi, dlžníkmi, proti stranami a s odporcami...“, a každý zo sťažovateľov advokátovi JUDr. Ing. P. H. „... udeľuje týmto všeobecnú plnú moc k podávaniu návrhov a odvolaní súdom, úradom, orgánom, organizáciám, exekútorom, dlžníkom, proti stranám a odporcom, k zastupovaniu na súdoch vrátane pred OS Košice II, úradoch, orgánoch, organizáciách a u exekútorov a k jednaniu s úradmi, orgánmi, notármi, organizáciami, exekútormi, zmluvnými partnermi, dlžníkmi, proti stranami a s odporcami...“. Okrem toho sťažovatelia M. M. a Š. B. splnomocnili advokáta JUDr. Ing. P. H. aj na „...prevzatie materiálov zo sporu 17C41/04 vedenom pred OS KE I od p. advokáta menom JUDr. A. T.“. Predložené splnomocnenia preukazujú, že sťažovatelia udelili advokátovi JUDr. Ing. P. H. rozsiahle splnomocnenie s tým, že sa udelilo zrejme v iných veciach („... vrátane pred OS Košice II...“, resp. „... k prevzatiu materiálov zo sporu 17C41/04 vedenom pred OS KE I od p. advokáta menom JUDr. A. T...“). Napriek ich širokému rozsahu podľa názoru ústavného súdu sú udelené splnomocnenia nedostatočné, pretože v nich nie je výslovne uvedené, že sa udeľujú na zastupovanie pred ústavným súdom, pričom túto náležitosť splnomocnenia výslovne vyžaduje zákon o ústavnom súde.

Ďalším nedostatkom predpísaných náležitostí sťažnosti je, že k nej nebola pripojená kópia právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Co/277/09 z 21. januára 2010, ktorá by umožnila overiť viaceré sťažovateľmi tvrdené skutočnosti. Sťažovatelia tiež nepredložili dôkaz o tom, že sa domáhali ochrany svojich práv pred podaním sťažnosti ústavnému súdu postupom podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorého vyčerpanie ústavný súd vyžaduje v súlade so svojou stabilnou judikatúrou (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04) v konaní o sťažnosti vo veci namietaného porušenia základného práva v dôsledku

zbytočných priesťahov v postupe všeobecného súdu ako podmienky prípustnosti sťažnosti podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že taký rozsah nedostatkov v zákonom predpísaných náležitostiach, aký vyplýva z podania sťažovateľov, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

Sťažnosť sťažovateľov nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1, 2 a § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde a jej obsah neumožňuje preskúmať, či je splnená podmienka konania podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Uvedené nedostatky zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti sťažovateľov boli dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie ústavný súd sťažovateľov na odstránenie nedostatkov sťažnosti nevyzýval primerane aplikujúc (§ 31a zákona o ústavnom súde) ustanovenie § 5 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 2010